

READING THROUGH
THE LENS OF STEAM

Erasmus+: Reading books through the lens of STEAM IZMENJAVA Z ITALIJANSKO ŠOLO

Od 10. do 15. aprila 2022 smo bili na izmenjavi učencev z italijansko osnovno šolo Istituto Comprensivo 6 iz Imole. Devet učencev – Tina Družinec, Neja Potočnik in Jan Novljan iz 8. b, Matej Skoko in Domen Juričan iz 9. b, Blaž Bukovnik, Anja Demšar, Tinkara Koman, Katja Potočnik iz 9. c – so spremljale naslednje učiteljice: koordinatorica projekta Erasmus+ na šoli in učiteljica slovenščine Svjetlana Urbančič, učiteljica biologije Petra Kavčič, učiteljica računalništva Jerneja Bokal, učiteljica angleščine Nina Granda.

Sledijo vtisi učencev.

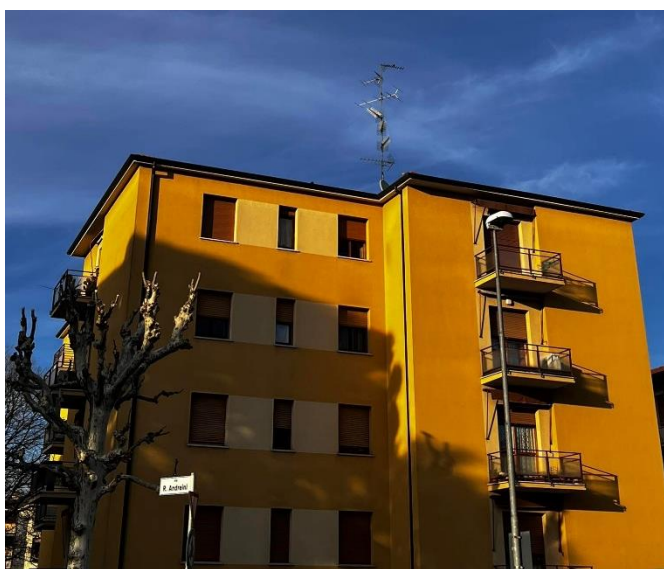
Nedelja, 10. april 2022

Po šesturni vožnji z avtobusom smo prispeli v Imolo. Spoznali smo naše gostitelje. Najprej smo bili sramežljivi, saj njihovo znanje angleščine ni tako dobro. Odpeljali smo se do njihovih domov, kjer smo spoznali njihovo družino. Razkazali so nam svoj dom in nas povprašali o Sloveniji. Vsak je s svojim gostiteljem delal razno razne reči (npr. obiskali nakupovalne centre, šli na kratek sprehod po Imoli ...). Radovedni, smo komaj čakali na večerjo, ki nas ni razočarala. Jedli smo od testenin do lazanje, sladoleda, pice ipd. Po večerji smo gledali filme oziroma igrali videoigre. Zaželeli smo si lahko noč in odšli spat.

Jan Novljan, Neja Potočnik, Tina Družinec, 8. b

V nedeljo smo bili na avtobusu 6 ur. Bilo nas je 8 in imeli smo se super, čeprav sem devetošolce spoznala šele en teden pred odhodom. Zelo sem se veselila, da bom spoznala družino, pri kateri bova bivali skupaj s Tino. Ko smo prišli v njihovo stanovanje, sva odložili prtljago in se skupaj z najino gostiteljico Saro odpravili v nakupovalni center zraven njihovega bivališča. Zdelo se mi je zelo smešno, ko je gostiteljica Sara rekla, da je to le majhno nakupovalno središče, v resnici pa je bilo večje od BTC-ja v Ljubljani. Na ogledu nismo bile same, ampak se nam je pridružila še Sarina prijateljica Vittoria, ki je tisti teden gostila našo devetošolko Anjo.

Neja Potočnik, 8. b

V nedeljo smo se okoli 11. ure pred šolo zbrali vseh 9 učencev Erasmus izmenjave in 4 učiteljice, ki so nas spremljale. Tako smo se vsi skupaj z voznikom odpravili na 6 urno popotovanje proti Imoli. Med potjo smo se dvakrat ustavili na malici in odmoru za stranišče. Pred samo izmenjavo sem bila polna predsodkov o tem, kako se bomo med seboj ujeli 3 učenci osmega razredov in 6 učencev devetega razreda, ki se pred tem nismo nikoli resnično pogovarjali, a moram poudariti, da sem že po samo parih urah pogovora in smeha odpravila vse predsodke in se samega tedna veselila še enkrat bolj. Ko pa smo končno prispeli v Imolo, so nas tam pričakali naši gostitelji. Moja prva gostiteljica je bila Linda, ki me je že samo v nedeljo predstavila polovici svoje velike italijanske družine.

Katja Potočnik, 9. c

Ponedeljek, 11. aprila 2022

V ponedeljek smo zjutraj najprej pojedli okusen in obilen zajtrk, nato pa so nas odpeljali do šole, kjer smo se vsi zbrali v telovadnici. Italijanski šolski band nam je zaigral nekaj za dobrodoščilo, potem pa smo imeli delavnico, pri kateri je vsak naredil knjigico, v katero je napisal, kaj bi rad odstranil s sveta, nato pa smo jih zažgali. V drugi delavnici smo morali napisati stvar, ki bi jo radi obdržali in razložiti zakaj. Nato smo se razdelili v skupine in se s svojo skupino igrali razne besedne igre in spoznavali drug drugega. Okoli 13. ure se je večina odpravila domov na kosilo. Ob 15. uri so nas razdelili v tri skupine in čakale so nas tri delavnice. Jaz sem bila v skupini skupaj z Blažem in še ostalimi vrstniki iz različnih držav. Pri prvi delavnici smo delali poskuse v povezavi z ognjem, ki pa niso ravno uspeli. Vsi iz Slovenije smo se strinjali, da če bi potek poskusov videla naša učiteljica kemije, bi jo bolela glava. Pri drugi dejavnosti smo delali plakate o knjigah in odigrali kviz o knjigi Fahrenheit 451, pri katerem nismo ravno blesteli. Pri zadnji delavnici, ki je potekala do 18. ure, smo iz besedila knjige označili par besed in jih povezali v poved. Po zaključku delavnic smo se vsi skupaj peš odpravili do bližnje picerije, kjer smo se najedli odlične pice in naklepetali. Okrog 21. ure pa so nas starši gostiteljev odpeljali domov.

Tinkara Koman, 9. c

Dopoldne so nas Italijani še uradno sprejeli s prireditvijo, kasneje v dopoldnevu pa smo sodelovali v raznih delavnicah. Meni najljubša ura je bila, ko smo se igrali vsem znano igro vislice z besedami, ki so povezane s projektom Erasmus. Kosilo smo imeli pri gostiteljih in če bi ga morala opisati, bi rekla, da je bilo obilno in zelo okusno. Popoldne smo zaključili s samo še več hrane, in sicer s skupinsko večerjo v piceriji, kjer je smeh in veselje prav odmevalo.

Katja Potočnik, 9. c

V ponedeljek smo bili cel dan v šoli. Bilo je zelo zabavno, saj so naju s Tino in še dve iz Litve dali v razred angleščine, kjer so na učenci intervjujali. Spraševali so nas vse mogoče stvari o nas in naši državi. Skratka, bilo je super. Zvečer smo bili vsi v piceriji na večerji, kjer smo jedli odlično pico in se zabavali.

Neja Potočnik, 8. b

Torek, 12. aprila 2022

Dan smo začeli z okusnim Italijanskim zajtrkom. Nato smo se ob osmih dobili pred šolo in skupaj odpravili v grad Rocca Sforzesca, kjer smo odkrili še več zanimivih dejstev o italijanski zgodovini in kulturi. Videli smo veliko starega orožja, med drugim tudi pištole in kroglice za katapult. Po ogledu gradu smo obiskali še dvorec v centru mesta, tam nam je vodička, ki je tudi učiteljica angleščine na šoli, povedala zgodbo, da je lastnik dvorca po smrti njegove žene naredil lutko in jo vsak večer s seboj vzel v posteljo. Dvorec so gradili več stoletij, zato smo si lahko prav dobro ogledali razlike gradnje v različnih obdobjih. Prav tako so nas fascinirale postelje, saj so bile zelo velike in po našem okusu preveč kičaste. Po obisku dvorca smo bili povabljeni v sobano, kjer se izvajajo občinski zbori. Tam nam je predstavnica dirkalne proge za formulo 1 in skrbnica za družbene stike povedala, da smo zelo dobrodošli v Italiji in da bojo dirkalno progo odprli samo za nas.

Prosti čas smo ga izkoristili za pokušnjo italijanskega sladoleda, ki se je izkazal za zelo dobrega. Sledilo je sprehod po mestu in prihod pred šolo. Tam so nas pa že pričakali izvajalci italijanske folklorne skupine. Začeli smo se učiti italijanske plese, sledili pa so mu še narodni plesi vseh prisotnih držav, tudi Slovenije.

Ker smo bili že malo pozni, smo hitro odkorakali na dirkališče Enzo e Dino Ferrari v Imoli. Tam smo se posedli na tribune in poslušali razlago o zgodovini dirkališča. Po sprehodu v znanem parku smo videli tudi ovinek, na katerem se je leta 1994 smrtno ponesrečil odličen dirkač formule 1, Brazilec Ayrton Senna. Pozno popoldne smo se družili z gostitelji in se pripravili za spanje, v glavah pa nam je odmevala misel o naslednjem dnevu.

Blaž Bukovnik, 9. c

V torek smo obiskali dirkalno progo Enzo e Dino Ferrari, kjer nam je vodička povedala nekaj osnovnih informacij. Prav tako smo izvedeli o smrti brazilskega dirkača formule 1 Ayrtona Senna, ki je umrl prav na tej progi. V bližini je postavljen tudi njegov kip. Po ogledu dirkališča naju je z Janom gostitelj odpeljal na tekmo odbojke. Prišel pa je se Blaž saj je prav tako njegov gostitelj imel isto tekmo. Skupaj smo navijali za Imolo.

Matej Skoko, 9. b

V Imoli smo med drugimi znamenitostmi obiskali tudi dirkališče formule 1. Ko smo prišli tja, smo najprej videli kipec avtomobilov Ferrari. Odpravili smo se do parkirišča, kjer smo šli po stopnicah na tribune. Posedli smo se in italijanske vodičke so nam razložile zgodovino dirkališča in kako se je razvijalo. S tribun so se videli boksi. Malo smo se še "pofotkali" in se odpravili do slavnega zavoja, na katerem je umrl dirkač formule ena Ayrton Senna.

Jan Novljan, 8. b

Ta dan je bil zame še posebno edinstven, saj sem praznovala moj 15. rojstni dan. Moja gostiteljica je s svojo družino poskrbela, da sem praznovanje začela že na vse zgodaj s palačinkami, rojstnodnevno pesmijo in darili. Kljub temu pa se je zvrstilo ogromno aktivnosti in dogodkov. Najbolj nepozabni so zame sigurno bili italijanski tradicionalni pevci in plesalci, ki so nam pripravili celo predstavo in nas nato vse skupaj naučili še tradicionalen ples vsake v projektu sodelujoče države, ki pa je bil saj za Slovenijo popolnoma zgrešen, ampak smo se vseeno zabavali, kar je najpomembnejše. Vsekakor pa sem si zapomnila tudi ogromen grad v centru Imole Rocca Sforzesca (Sforza Castle), pred katerim je travnata preproga, saj izgleda kot iz pravljice. Popoldne smo se odpravili na dirkalno progo formule 1, ki se imenuje Enzo e Dino Ferrari, kar je vsekakor zanimiva in edinstvena izkušnja. Zvečer sem na večerji spoznala še drugo polovico širše družine moje gostiteljice, ki mi je pripravila celo rojstnodnevno torto in še nekaj malenkosti v poklon mojemu rojstnemu dnevju.

Katja Potočnik, 9. c

V torek smo bili v zgodovinskem delu mesta Imola, kjer smo si ogledali Rocco Sforzesco in Palazzo Tozzoni House Museum. Po kosilu pa smo si ogledali dirkališče Enzo e Dino Ferrari in mineralni park v bližini. Poleg tega, da smo v Imoli šli na odličen sladoled, se veliko drugega ni zgodilo.
Neja Potočnik, 8. b

Sreda, 13. aprila 2022

Sreda mi je bila od vseh dni še najbolj všeč, saj smo šli v vasico v dolini reke Santerno Castel del Rio. Najprej smo si ogledali vojaški muzej iz 1. svetovne vojne. Ob reki Santerno smo risali starodavni most Alidosi iz leta 1499 z 42-metrskim lokom. Vsi učenci, Italijani in drugi, smo s telesi naredili simbol miru. Ker pa je pihal veter in smo v rokah držali balone, nam je veliko balonov odpihnilo in počilo. Tudi večer je bil nepozaben, saj smo po okusni večerji v restavraciji naredili zabavo, kjer smo peli in plesali.

Neja Potočnik, 8. b

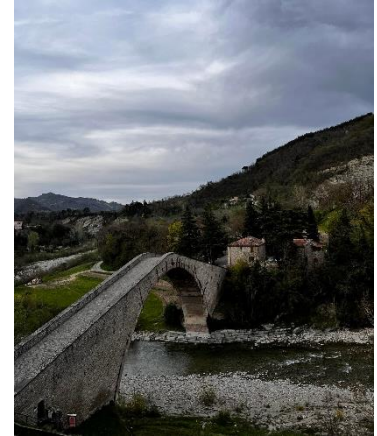
Smo že na polovici izmenjave. Odpeljali so nas v bližnjo dolino reke Santerno, kjer smo si ogledali večji grad Castel del Rio, nekakšen povojni muzej, prečudovit in precej visok most Alidosi iz leta 1499, ki smo ga najprej narisali, nato pa pod njem iz naših teles sestavili znak za mir, v rokah pa smo držali balone v barvi ukrajinske zastave, kot izraz podpore. Spet je sledila skupinska večerja, ki pa se je s pomočjo strastne italijanske energije spremenila v pravi žur. Ko smo se z avtobusom pripeljali nazaj v Imolo, pa je zame sledil še glavni dogodek dneva - in to je bila »selitev«. Na ta dan sem namreč menjala gostiteljico, pri kateri pa je že začasno bivala tudi Grkinja.

Katja Potočnik, 9. c

V sredo smo obiskali dolino Santerno, kjer smo risali most Alidosi. Pod mostom smo z baloni naredili znak miru. Most Alidosi je 42-metrov dolg most, postavljen leta 1499. Postaviti ga je dala italijanska plemiška družina Alidosi. Nato smo šli v bližnjo zelo dobro Italijansko restavracijo na tradicionalno večerjo. Sledila sta ples in zabava do poznih ur.

Matej Skoko

Četrtek, 14. aprila 2022

V četrtek smo z vlakom odšli v Raveno, mesto mozaikov. V mestu smo si ogledali nekaj znamenitosti: mavzolej Galla Placidia, baziliko Sant'Apollinare Nuovo, cerkev San Vitale, vse iz 5. oz. 6. stoletja. Brez sladoleda tudi tokrat ni šlo. Ko smo šli svobodno za pol ure po trgovinah, je bil čas kosila in vse se je zaprlo. V upanju sva z Janom šla po mestu, a na koncu sva našla le knjigarno, v kateri pa žal nisva našla primernih daril.

Neja Potočnik, 8. b

Do Ravene smo prišli z vlakom, nato pa smo si najprej ogledali nekaj muzejev in cerkev. Mesto ima bogato kulturno dediščino in je pod zaščito Unesco. Z učiteljicami smo se odpravili po ulicah, polnih trgovin, ustavili pa smo se še na sladoledu. Dobili še nekaj prostega časa, ki pa se je meni in verjetno vsem ostalim, najbolj vtisnil v spomin.

Tinkara Koman, 9. c

S sredo smo se poslovili od šole in dejavnosti v njej, saj so se s četrtkom v Italiji začele velikonočne počitnice. Na vse zgodaj smo se tako dobili na železniški postaji in se odpravili v Raveno. Tam smo si pogledali kar nekaj zgodovinskih stavb in se vstavili na sladoledu ter v skoraj vsaki trgovinici s spominki, kjer smo si več ali manj vsi kupili po vsaj eno zapestnico. Ko smo se okoli treh popoldne vrnili v nam že domač kraj, smo se razšli z učiteljicami in se vsi Slovenci z našimi gostitelji odpravili v mesto na sladoled. Ta izkušnja bi lahko bila popolnoma običajna, ampak nas je na ulici ustavila neka ženska srednjih let, ki ni bila popolnoma jasnih misli in nam je začela slediti, mi pa smo se ji skrivali ter izmikali kot v kakšnem filmu. Bili smo polni adrenalina, a z nasmeškom do ušes, kar v dobri družbi ni težko doseči. Zvečer sem se malenkost bolj povezala z mojo novo gostiteljico, njeno družino in gostjo iz Grčija. Če sem iskrena, bi se morda na trenutke raje vrnila k svoji prvi gostiteljici in njeni družini, a sem se vseeno trudila biti vljudna in prijazna.

Katja Potočnik, 9. c

V Ravenni smo hodili po ogledih vsaka država zase in smo si ogledali zanimive stvari. Še posebej mi je bila všeč cerkev San Vitale. Najbolj od vsega pa sem uživala ob dobrem sladoledu.

Tina Družinec, 8. c

Petek, 15. aprila 2022

Pa smo že prišli do zadnjega dne. Tudi danes smo se dobili na železniški postaji, kamor me je skupaj z gostiteljico in Grkinjo pripeljala zelo energična prijateljica gostiteljčine mame, ki naju je obe gostji zelo bogato obdarila, predvsem s svojim nasmejanim obrazom in smehom. Tako smo se tudi tokrat posedli na vlak in odpeljali. Ogledali smo si Bologno, kjer je bila izkušnja, podobna kot v Raveni, čeprav mi je bila Ravena kot mesto bolj všeč, v Bologni pa smo sigurno nakupili več spominkov, kot so npr. majice, obeski, darila za domače. Domov smo se odpravili direktno iz Bologne s krajšim postankom za malico, da še zadnjič okusimo italijansko hrano, pa čeprav iz trgovine oz. črpalke ob avtocesti. V dobri družbi in ob veliko glasbe je tako hitro minilo nekaj ur, skozi katere smo se pripeljali nazaj v našo ljubo domovino.

Katja Potočnik, 9. c

V petek smo bili spet na vlaku, kar mi je bilo zelo všeč, saj so bili zelo moderni. Obiskali smo Bologno. Kljub temu da smo se že v mestu poslovili od Italijanov, so še trikrat pritekli za nami za slovo. Potem smo vsi v eni trgovini končno kupili spominke in darila za domače in odšli na avtobus proti domu.

Neja Potočnik, 8. b

V Bologni smo se skupinsko slikali pred kipom Zeusa (grškega boga) in si pogledali katedralo di San Pietro, ki je bila ogromna. Ločili smo se od ostalih držav in se poslovili ter se odpravili na neko tržnico, kjer smo lahko kupili še kakšen spominek. Spet smo jedli odličen sladoled.

Tina Družinec, 8. c

V Bologno smo se prav tako odpravili z vlakom in se najprej sprehodili do dveh trgov Maggiore in Netuno, si ogledali cerkev sv. Petronija in sv. Štefana. Mogočen Neptunov vodnjak je glavni mestni simbol, poleg dveh stolpov Asinelli seveda. Nato smo se še sami sprehodili po ulicah, ki so bile v primerjavi z Raveno precej večje, bolj hrupne in manj umirjene. Pri avtobusu smo se še zadnjič poslovili od naših gostiteljev in se odpravili na pot domov, ki je bila polna petja in smeha.

Tinkara Koman, 9. c